

SCÉNÁŘ ZLATA ČERNÁ

Naše skupina ze ZŠ Jeseniova se rozhodla pro rozhovor s renomovanou sinoložkou Zlatou Černou.

„V tomhle roce mi bude 87 let, narodila jsem se v roce 1932 a mým dlouholetým povoláním i zájmem je studium čínské kultury.“

Dětství prožila paní Černá v období druhé světové války a k tomu se vážou i následující vzpomínky.

„Maminka když začaly houkat sirény, protože většinou to bylo naprázdno, takže my jsme ani nechodili do sklepa, tak maminka mi říká: Běž honem, přiveď děti zpátky a já jsem vyběhla tady Kateřinskou a v tom spadla bomba a ta vlna mě hodila do dveří domu, tam byla spousta lidí shromážděná, tak jsme počkali na konec náletu, ale moje maminka, která zase vyběhla hledat mě, a tady vedle tohoto domu, tam už shromažďovali zemřelé, mrtvé z toho bombardování, a maminka tam viděla osobu oblečenou v podobném zimáku jako jsem měla, začala hrozně křičet a plakat a já jsem v tu chvíli přicházela tadyhle z toho domu.“

V jejím životě nastala spousta zvrátů, jedním z nich byla i ztráta otce Františka Schwarze, který byl nucen emigrovat.

„Tatínek se s námi loučil a maminka říká: Tatínek jde shánět letní byt. A nečekaně najednou zazvoní zvonek a vrací se tatínek a já zase cítila, že ti dospělí jsou vyděšení, že se vrátil. Pak teda až později jsem se dozvěděla, že on právě chtěl utíkat někam směrem na Vídeň, ale to už bylo, že už tu Němci byli. A ve vlaku, ještě nedošel do Benešova, se nějak dozvěděl, že někde ho mají už chytout. Tak se vrátil a pak utíkal přes Ostravu, Polsko, do Francie a z Francie potom do Anglie.“

Při studiích na gymnáziu se zamilovala do čínského umění a kultury. A to určilo profesní směřování celého jejího života. Mluví plynule čínsky a ještě do minulého roku přednášela na vysoké škole.

„Když skončila druhá světová válka bylo mi dvanáct let.“
(Pamětník mluví čínsky).

Zlata Černá je příjemná a obdivuhodná dáma. Setkání s ní bylo velmi milé a poučné.